

Setkání tváří v tvář

Latinské slovo pro adoraci můžeme přeložit také jako políbení, objetí... setkání v tichém pohledu na sebe navzájem. Jak říká apoštol Pavel, jsme postupně proměňováni k obrazu toho, koho odrážíme. Děje se to v každém okamžiku před Boží tváří. Bůh se odráží nejen ve stvoření, které vnímáme v tichém úžasu při východu nebo západu slunce, když tančí vločky sněhu nebo pozorujeme duhu, probouzející se přírodu a hvězdy na nebi, nebo stojíme na vrcholu hory, kde se hluboké ticho rozléhá kolem nás. Odraz Boží tváře prožíváme v každém okamžiku modlitby, adorace.

Mnohem hlouběji nyní v této době zkoušky pandemie můžeme zakoušet, jaký je to pohled, dívat se beze slov do tichých Ježíšových očí, nechat se jím ozařovat, proměňovat a naplňovat. Všichni prožíváme zvláštní čas ztišení, chvíle, kdy nemáme slova k tomu, co se děje. Roušky přikrývají naše ústa, abychom tolik nemluvili, ale oči máme mít stále otevřené. Uzavřely se kostely, mnozí z nás se k tiché adoraci nedostanou. Ale možnost setkání máme v každé modlitbě, ať jsme kdekoliv. Můžeme se vnořit ve svém srdci do hloubky přebývání před Boží Trojicí. Do této chvíle s sebou neseme v srdci všechny, které máme rádi, na které myslíme a tímto tajemným způsobem je přivádíme k tomuto Zdroji pokoje, světla a života.

Jak vyznáváme, všichni jsme jedno tělo a jedna duše propojeni v Kristu. Uvědomujeme si tuto skutečnost? V těchto dnech máme možnost přinášet kohokoliv skrze naše srdce před Boží tvář. Nyní v čase ohrožení zákeřným virem se nemůžeme zúčastnit mši svatých, ale dostáváme k tomu možnost skrze přenosy, které nám přináší TV Noe, nebo prostřednictvím webových kamer kostelů naší země, dokonce on-line přenosy z naší katedrály. Jak silné propojení s mnohými v naší církevní rodině na celém světě. Mnozí můžeme prožívat každé ráno mši svatou s papežem Františkem, která končí vždy adorací. Ona prodlužuje slavení a duchovní přijímání eucharistie. Ten, před nímž poklekáme, nás nehodnotí, ale osvobozuje a proměňuje. Skrze tento pohled pak Boží život a láska proudí k nám, jsme-li ochotni to dovolit a zároveň skrze nás proudí v srdci i ke všem, které s sebou přineseme.

Díky této situaci máme možnost vstoupit do hlubšího vztahu s Bohem. Nebojme se, protože i z toho, co se nyní děje, roste něco zcela nového, co nebude už sice nikdy stejné s tím, co přestalo, ale může být vzácnější skrze ryzost a pravdivost. Konec starého znamená příchod nového. Mnoha věcem dovolujeme zemřít, ne proto, že jsou špatné, ale protože nás nemohou posunout tam, kde je třeba jít dál. To platí i o našem osobním vztahu s Bohem. Budme tváří v tvář tomu, který miluje, bez podmínek. Můžeme to prožívat jen skrze osobní zkušenost, která nás promění a uschopní dívat se čistě, milovat a uzdravovat tento svět, který se sytí Boží přítomností. Modlitba v tichém přebývání před Boží tváří má velikou moc proměny. Bůh je přítomnost a žije hluboko v naší bytosti, a když vytrváme, objevíme, že mocí Ducha je každý z nás nově tvořen, obnovován i občerstvován.

Spojme se nyní všichni v tomto tichém přebývání, které má velkou moc a sílu. Láska může takto proudit do tohoto nemocného světa i skrze nás.

Marcela Krůpová z farnosti Šenov u Ostravy